

สรุป อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

✓ ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน
การประยุกต์ศึกษาจังหวัดพิจิตร ใน 5 ด้าน คือ
 - 1.1 ด้านการบริหารโรงเรียน
 - 1.2 ด้านครุภัณฑ์สอน
 - 1.3 ด้านนักเรียน
 - 1.4 ด้านผู้บุกรุกของนักเรียน
 - 1.5 ด้านสภาพแวดล้อมทุนชน
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับผลลัพธ์ทางการเรียนของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา สังกัด
สำนักงานการประยุกต์ศึกษาจังหวัดพิจิตร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประยุกต์ศึกษาจังหวัดพิจิตร
โดยมีปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนเป็นตัวแปรตัวแปร

*วิธีการในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประดิษฐ์จังหวัดพิจิตร ปีการศึกษา ๒๕๓๘ จำนวน ๑,๕๔๔ คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาจังหวัดพิจิตร ปีการศึกษา ๒๕๓๘ จำนวน ๓๒๕ คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายแบบสัมผัส (Simple Random Sampling) จากโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน จำนวน ๑๔ โรงเรียน และ ๘ สังกัดสำนักงานการประดิษฐ์ศึกษาอาเภอ

*เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือ ๒ ประเภท คือ

1. แบบทดสอบ ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลลัพธ์ทางการเรียนแบบเสือกตอบ ๔ ตัวเลือก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยวิเคราะห์และคัดเลือกแบบทดสอบวัดผลลัพธ์ทางการเรียนของกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดอ่างทอง ยืดเนื้อหา อุบປะสงค์การเรียนรู้ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช ๒๕๒๑ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๓๓) ประกอบด้วยรายวิชาดังนี้

- 1.1 คณิตศาสตร์ จำนวน ๓๐ ข้อ มีค่าความยากง่ายว่า .20-.71 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .20-.50 มีค่าความเที่ยงเท้ากัน .6362

1.2 ภาษาไทย จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากกระหว่าง .36-.75 และค่าอ่านใจจำแนกกระหว่าง .36-.82 มีค่าความเที่ยงเท่ากัน .8846

1.3 สังคมศึกษา จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากกระหว่าง .20-.73 และค่าอ่านใจจำแนกกระหว่าง .20-.64 มีค่าความเที่ยงเท่ากัน .8163

1.4 วิทยาศาสตร์ จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากกระหว่าง .38-.80 และค่าอ่านใจจำแนกกระหว่าง .43-.82 มีค่าความเที่ยงเท่ากัน .7767

1.5 ภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากกระหว่าง .36-.64 และค่าอ่านใจจำแนกกระหว่าง .43-.82 มีค่าความเที่ยงเท่ากัน .7824

2. แบบสอนตาม ได้แก่ แบบสอนตามข้อมูลในปัจจัยที่ศึกษา 5 ด้าน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบสอนตามแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และเดิมๆ มีจำนวน 3 ฉบับ ได้แก่

ฉบับที่ 1 เป็นแบบสอนตามปัจจัยด้านการบริหารโรงเรียน จำนวน 6 ข้อ และด้านสภาพแวดล้อมทุนนิยม จำนวน 3 ข้อ โดยผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ตอบแบบสอนตาม

ฉบับที่ 2 เป็นการสอนตามปัจจัยด้านครุภู่สอน จำนวน 5 ข้อ โดยครุภู่สอนระดับนักเรียนศึกษาตอนต้น ใน 5 รายวิชา เป็นผู้ตอบแบบสอนตาม

ฉบับที่ 3 เป็นแบบสอนตามปัจจัยด้านนักเรียน จำนวน 5 ข้อ และด้านผู้ปกครอง นักเรียน จำนวน 6 ข้อ โดยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาทั่วทั้งสาน สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาจังหวัดพิจิตร เป็นผู้ตอบแบบสอนตาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากผู้อธิการบดีวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร รังสูอ่านวยการ การประเมินศึกษาจังหวัดพิจิตร เพื่ออำนวยความสะดวกในการจัดเก็บข้อมูล

✓ 2. ผู้วิจัยนำนั้งสื่อแนะนำตัวและหนังสือจากศูนย์การการประเมินศึกษาจังหวัดพิจิตร เสนอผู้บริหารรองเรียนประเมินศึกษา ตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อขอ ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามและขออนุญาตท่านทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

✓ 3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามตามและทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วยตนเอง จากโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด สำนักงานการประเมินศึกษาจังหวัดพิจิตร

การวิเคราะห์ข้อมูล

✓ 1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวเกณฑ์และตัวพยากรณ์

✓ 2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายนอก (Intercorrelation Coefficient) ของตัวพยากรณ์ในด้านการบริหารโรงเรียน ครุภัณฑ์สอน นักเรียน ผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมบุนนาค

✓ 3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวพยากรณ์ ในด้านการบริหารโรงเรียน ครุภัณฑ์สอน นักเรียน ผู้ปกครอง และสภาพแวดล้อมบุนนาค

✓ 4. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คุณระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวพยากรณ์ แยกเป็นรายวิชา คณิตศาสตร์ ภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวม

✓ 5. สร้างสมการพยากรณ์ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในรูปของคะแนนมาตรฐาน และคะแนนเดิมจากกลุ่มตัวพยากรณ์ที่มีรายสาขาในกรอบพยากรณ์ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

สุรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเข้มข้นยิ่งศึกษา มีที่ 3 โรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นมัธยม สังกัดสำนักงานการประณีตศึกษา จังหวัดพิจิตร ในปัจจุบันทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ มีจัดต้านการบริหารโรงเรียน ด้านครุภูมิสอน ด้าน นักเรียน ด้านผู้ปกครองนักเรียน และด้านสภาพแวดล้อมทุนชน ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปผลได้ดังนี้

1. ค่าสถิติทั้งส่วนของตัวแปร เกณฑ์และตัวแปรพยากรณ์

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน 5 รายวิชาที่ศึกษา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 94.30
 1.2 ด้านการบริหารโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ในการศึกษา ในระดับปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียนเฉลี่ยประมาณ 11 ปี การใบราชการของผู้บริหารในรอบปีการศึกษาเฉลี่ยประมาณ 23 ครั้ง ส่วนงบประมาณที่โรงเรียนได้รับโดยเฉลี่ยประมาณ 241,244 บาท แยกเป็นงบดำเนินการเฉลี่ยประมาณ 132,562 บาท และงบลงทุน 84,279 บาท มีอัตราครุภูมิเฉลี่ย 1 คน ต่อนักเรียน 22 คน มีการจัดกิจกรรมพิเศษในรอบปีการศึกษา ประมาณ 6 ครั้ง

1.3 ด้านครุภูมิสอน พบว่า ครุภูมิสอนสอนตรงวิชาเอก มีประสบการณ์ในการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเฉลี่ยประมาณ 3 ปี มีจำนวนคราฟที่สอนต่อสัมภาระเฉลี่ย 21 คลาบ มีการปฏิวัติหน้าที่อื่นนอกเหนือจากการสอนเฉลี่ยประมาณ 4 ชั่วโมงในหนึ่งสัปดาห์ และครุภูมิสอนส่วนใหญ่ เคยผ่านการอบรมสัมมนาในรายวิชาที่สอน

1.4 ด้านนักเรียน พบว่า นักเรียนชายมีจำนวนมากกวานักเรียนหญิง มีอายุโดยเฉลี่ย 15 ปี สำหรับหญิงลังระดับผลการเรียนเดิมของนักเรียนในชั้นประถมศึกษามีที่ 6 กสุ่นทั้งหมด กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์วิชา กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) อุปทานระดับดี นักเรียนไม่มีการเรียนพิเศษเพิ่มเติม ร้อยละ 88.00 และนักเรียนมีระยะเวลาการเดินทางมาเรียนโดยเฉลี่ยประมาณ 3 กิโลเมตร

✓ 1.5 ด้านผู้ปกครองนักเรียน ผู้ปกครองส่วนใหญ่กล่าวการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือต่ำกว่า และประกอบอาชีพเกษตรกรรม มีรายได้เฉลี่ยประมาณ 3,500 บาทต่อปี มีสมาชิกที่อยู่ในความอุปการะโดยเฉลี่ยประมาณ 3 คน มิตา-มารดาของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน นักเรียนจะอาศัยอยู่กับมิตา-มารดา

✓ 1.6 ด้านสภาพแวดล้อมบุขชัน พบร้า รองเรียนส่วนใหญ่จะตั้งอยู่นอกเขตสุขาภิบาล หรือเทศบาล มีความพอใจด้านสาธารณูปโภค และมีการพูดภาษาอินโดฯ บุขชัน

✓ 2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวพยากรณ์ พบร้า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ มีความสัมพันธ์กันทั้งทางบวกและทางลบ อายุมีอิทธิพลต่อการสอดคล้องดังนี้

2.1 ด้านการบริหารรองเรียน พบร้า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ แต่ละตัวมีความสัมพันธ์กันในทางบวกสูงสุด ได้แก่ ระดับผลการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนประสมการณ์และกับระดับผลการเรียนทุกรายวิชาของนักเรียน

2.2 ด้านครุภัณฑ์สอน พบร้า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์แต่ละตัว มีความสัมพันธ์กันในทางบวก ได้แก่ การได้สอนตรงวิชาเอก กับประสบการณ์การสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และกับจำนวนชั่วโมงที่ปฏิบัติหน้าที่สอน เนื่องจากการสอน

2.3 ด้านนักเรียน พบร้า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์แต่ละตัว ส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันทางบวก ได้แก่ ระดับผลการเรียนรวมของนักเรียนกับระดับผลการเรียน รวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนทักษะรองลงมาได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา คณิตศาสตร์กับอายุของนักเรียน และต่ำสุดได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก่อนสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

2.4 ด้านผู้ปกครองนักเรียน พบร้า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ แต่ละตัวมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีอิทธิพลต่อระดับ .05 ตัวพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับสูงสุดได้แก่ รายได้ของผู้ปกครองนักเรียน กับจำนวนสมาชิกที่อยู่ในความอุปการะ รองลงมาคือ

สถานภาพบิดา-มารดาผู้เรียน กับสภาพการอยู่อาศัยของนักเรียน และต่าสุดคือ ระดับสูงสุดการศึกษาของผู้ปกครองกับรายได้ของผู้ปกครองนักเรียน

2.5 ด้านสภาพแวดล้อมทุนชน พบร้า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์ แต่ละตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาวิจัยบางประการที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นมัธยมฐาน สังกัดสำนักงานการประชุมศึกษาซึ่งหวัดพิษณุโลก มีประเด็นสำคัญคือ

1. ระดับผลการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 6 กลุ่มทักษะ เนื้องจากกลุ่มวิชาที่เป็นกลุ่มวิชาที่มีภาระทางภาษาให้นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อเรียนวิชาอื่น ๆ และเรียนต่อในระดับสูงต่อไป เพราะหากจะดับผลการเรียนในกลุ่มนี้อยู่ในระดับที่ต่ำจะเป็นภัยหาในการเรียนในระดับสูงต่อไป แต่ถ้าระดับการเรียนกลุ่มวิชานี้อยู่ในระดับเดียวกันจะส่งผลให้การเรียนในระดับที่สูงขึ้นดีตามไปด้วย

2. จำนวนค่าที่สอนต่อสัปดาห์ของครู เพราะถ้าหากให้ครูมีจำนวนค่าที่สอนมากจะหาเวลาหรือโอกาสการเตรียมการสอนน้อย ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ในระดับที่ต่ำ แต่ถ้าให้ครูมีจำนวนค่าสอนน้อยก็จะทำให้ครูมีเวลาและโอกาสการเตรียมสอนมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงตามไปด้วย

3. การสอนตรงตามวิชาเอกของครู เพราะถ้าครูให้สอนตรงตามวิชาเอกที่เรียนมาจะสอนได้ดีกว่าครูที่ไม่ได้สอนตรงตามวิชาเอก ซึ่งจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ลดลงในระดับต่ำ และถ้าบิดา-มารดาหารือผู้ปกครองนักเรียนมีบุตรหรือจำนวนสมาชิกในครอบครัวน้อย ก็จะทำให้การเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำ เพราะมีเวลา空闲 เอาใจใส่ได้อย่างทั่วถึงก็จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สูงตามไปด้วย

4. อายุของนักเรียน เพราะเด็กเรียนที่มีอายุน้อยกว่า เกณฑ์จะมีความต่อต้าน จะมีความรับผิดชอบต่อการเรียนน้อยจะส่งผลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนในระดับต่ำแต่นักเรียนที่มีอายุตามเกณฑ์จะมีความรับผิดชอบสูงกว่าจะส่งผลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนสูงตามไปด้วย

5. จำนวนสมาชิกในครอบครัว เพราะถ้ามีตา-มารดาหรือผู้ปกครองมีสมาชิกในครอบครัวมากจะทำให้การดูแลไม่ทั่วถึง เป็นสาเหตุที่ทำให้เด็กขาดความสนใจในการเรียนสูงตามไปด้วย

ผลการวิจัย

1. ความสัมพันธ์ภายนอกในระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวเกณฑ์ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แยกเป็นรายด้าน ได้แก่

1.1 ตัวพยากรณ์ด้านการบริหารโรงเรียน ปรากฏว่าบุคลากรที่โรงเรียนได้รับมีความสัมพันธ์ทางบวกกับบุคลากรที่โรงเรียนได้รับมีความสัมพันธ์ทางลบ ได้แก่ ประสบการณ์การค่าแรงตำแหน่ง เป็นผู้บริหารโรงเรียนกับอัตราครุต่อนักเรียนและบุคลากรในการที่โรงเรียนได้รับกับอัตราครุต่อนักเรียน

1.2 ตัวพยากรณ์ด้านศรัทธาสอน ปรากฏว่าการสอนตรงตามวิชา เอกมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับจำนวนชั่วโมงที่นักเรียนได้รับจากการสอนและการสอนและประสบการณ์การสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

1.3 ตัวพยากรณ์ด้านนักเรียนบุคลิกภายนอก รวมของนักเรียน ขั้นประถมศึกษาระดับ 6 เพศของนักเรียนมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลการเรียนของนักเรียน กสุมประสบการณ์เชิง (ภาษาอังกฤษ) ระดับผลการเรียนของนักเรียน ผลการเรียนของนักเรียน กสุมสร้างเสริมลักษณะนิสัยและก่อสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

1.4 ตัวพยากรณ์ด้านผู้ปกครองนักเรียน ปรากฏว่าคะแนนผลลัพธ์ทางการเรียนรวม 5 วิชาของนักเรียนทุกวิชา มีความสัมพันธ์ทางลบกับจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ในความอุปการะของผู้ปกครองนักเรียน

1.5 ตัวพยากรณ์ด้านสุขภาพแวดล้อมทุนชน 布拉กญาไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

2. ผลการวิเคราะห์สมการถดถอยของตัวพยากรณ์ต่อ ระดับผลการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทักษะสังคมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน วิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์และภาษาอังกฤษ

2.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายนอกระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวพยากรณ์ ด้านการบริหารโรงเรียนที่มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยกับจำนวนครั้งการไปราชการของผู้บุริหารโรงเรียน นอกนี้พบว่ามีความสัมพันธ์กับอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวพยากรณ์ด้านครุย์สอน มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์กับประสบการณ์การสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและ การสอนตรงตามวิชา ออกนอกนี้พบว่ามีความสัมพันธ์กันไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวพยากรณ์ด้านนักเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิชาคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับอายุของนักเรียน ระดับผลการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทักษะและกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับอายุของนักเรียน ระดับผลการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทักษะ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมสังคมและนิสัย และระดับผลการเรียนรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวม 5 วิชา ของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับอายุของนักเรียน ระดับผลการเรียนของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทักษะ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยและระดับผลการเรียนรวมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นอกนี้พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวพยากรณ์ด้านผู้บุกรุกของนักเรียน มีความสัมพันธ์ในทางลบมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ จำนวนสมาชิกที่อยู่ในความอุบัติของผู้บุกรุกของนักเรียนกับผลการเรียนรวมและผลการเรียนทุกวิชา นอกนี้พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5 ความสัมพันธ์ภายในระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวพยากรณ์ด้านสภาพแวดล้อม ผลปรากฏว่าตัวเกณฑ์กับตัวพยากรณ์ทุกด้านมีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.6 ผลการวิเคราะห์การถอดโดยพหุคูณแบบหัตถอนของค่าสัมฤทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวพยากรณ์กับผลสัมฤทธิ์ทั้ง 5 วิชา ของนักเรียนพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ในความอุบัติของผู้บุกรุกของนักเรียน ผลการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทักษะ จำนวนคนที่สอนต่อสัปดาห์ของครูและอายุของนักเรียน

2.7 ค่าสัมประสิทธิ์ถอดโดยของตัวพยากรณ์คือ ระดับผลการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทักษะ และอายุของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปร เกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ในความอุบัติของผู้บุกรุกของนักเรียนและจำนวนคนที่สอนต่อสัปดาห์ของครูมีความสัมพันธ์มีความสัมพันธ์ทางลบกับตัวแปร เกณฑ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนี้พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.8 ค่าสัมประสิทธิ์ถอดโดยของตัวพยากรณ์คือ ระดับการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทักษะ และอายุของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปร เกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ในความอุบัติของผู้บุกรุกของนักเรียนและจำนวนคนที่สอนต่อสัปดาห์ของครูมีความสัมพันธ์ทางลบกับตัวแปร เกณฑ์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ .05 นอกนี้พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ผลด้วยพหุคูณแบบขั้นตอนระหว่างตัวพยากรณ์กับผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนได้แก่ ระดับผลการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทักษะ จำนวนคนที่สอนของครูต่อสัปดาห์ อายุของนักเรียนและจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ในความอุปการะของผู้ปกครองนักเรียน

2.9 สัมประสิทธิ์อัตราของตัวพยากรณ์คือ ระดับผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทักษะและอายุของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปร เกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวนคนที่สอนต่อสัปดาห์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์การลดด้วยพหุคูณแบบขั้นตอนระหว่างตัวพยากรณ์กับผลลัพธ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนพบว่า ตัวแปรที่ส่งผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ในความอุปการะของผู้ปกครองนักเรียน ประสบการณ์ในการต่างดูแลนั่งการ เป็นผู้บริหารโรงเรียนและอายุของนักเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.10 สัมประสิทธิ์อัตราของตัวพยากรณ์คือ จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ในความอุปการะของผู้ปกครองนักเรียนกับจำนวนคนที่สอนต่อสัปดาห์ของครูมีความสัมพันธ์ทางลบกับตัวแปร เกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์การลดด้วยพหุคูณแบบขั้นตอนของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พหุคูณระหว่างตัวพยากรณ์กับผลลัพธ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ตัวแปรที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางการเรียนได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ในความอุปการะของผู้ปกครอง นักเรียน ระดับผลการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทักษะ อายุของนักเรียนจำนวนคนที่สอนต่อสัปดาห์ของครู และการสอนตรงตามวิชาเอก

2.11 สัมประสิทธิ์อัตราของตัวพยากรณ์คือ ระดับผลการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มทักษะ อายุของนักเรียนและการสอนตรงตามวิชาเอก มีความสัมพันธ์

ทางบวกกับตัวแปร เกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ในความอุปการะของผู้บุกรุกของนักเรียนและจำนวนคนที่สอนต่อสัมภาระของครู มีความสัมพันธ์ทางลบตัวแปร เกณฑ์ อายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สัมประสิทธิ์ผลอย่างตัวยากรณ์คือ จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ในความอุปการะของผู้บุกรุกของนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางลบกับตัวยากรณ์อายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิเคราะห์การทดลองบททฤษฎีแบบขั้นตอนของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คือแบบขั้นตอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ตัวแปรที่ส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ในความอุปการะของผู้บุกรุกของนักเรียนประสมศึกษาชั้นหน้าต่อตัวยากรณ์คือ จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ในความอุปการะของผู้บุกรุกของนักเรียน

สัมประสิทธิ์ผลอย่างตัวยากรณ์คือ จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อยู่ในความอุปการะของผู้บุกรุกของนักเรียน ส่งผลทางลบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ อายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. การวางแผนครอบครัวควรนำไปใช้ในสังคมชนบท เพราะการมีบุตรมากจะทำให้การดูแลเอาใจใส่ไม่ทั่วถึง ซึ่งจะส่งผลต่อค่านการเรียนของนักเรียน
2. หน่วยงานที่รับผิดชอบทางการศึกษาควรบรรจุครูให้ตรงกับวิชาเอกตามความต้องการของโรงเรียนและผลลัพธ์ที่พึงพอใจในวิชาเอกที่ขาดแคลน โดยเฉพาะวิชาเอกคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และภาษาอังกฤษ เพราะจะทำให้ส่งผลต่อการเรียนของนักเรียน
3. การรับนักเรียนเข้าเรียนควรรับนักเรียนที่มีความพร้อมทางด้านวุฒิภาวะ เพราะนักเรียนที่มีวุฒิภาวะสูงจะมีผลการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีวุฒิภาวะต่ำ

ห้องเสนาและสำหรับการท่องวิจัยต่อไป

1. คุณมีการวิจัยลักษณะดังกล่าวในระดับเขตการศึกษาทุกเขตการศึกษา
2. คุรุศึกษาด้วยแบบอื่น ๆ ที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลลัพธ์ทางการศึกษา เพราะใน การวิจัยครั้งนี้ด้วยแบบที่ศึกษา อาจจะยังครอบคลุมไม่ทั่วถึง ซึ่งคงจะต้องดำเนินการวิจัยให้เฉพาะเจาะจงและละเอียดเพิ่มมากขึ้น
3. คุณมีการวิจัยเบรเยนเพียงกลุ่มด้วยอย่างอื่น ๆ เพื่อหาตัวพยากรณ์ที่ดีกว่าเป็นตัวพยากรณ์บังคับเป็นตัวเดียวหรือมีตัวพยากรณ์ที่ดีกว่าเพิ่มขึ้นอีกหรือไม่